

- נסעתי לאה"צ לח"א. לפני נסיעתי נחקימה ישיבת חברינו על החקציב ועל המצוקה הכלכלית. יחקיים "סימפוזיון" של שני ימים על הבעיות הכלכליות. הצעתי להחליט מקודם על *האג'י*. אי אפשר לקחת בחשבון שצרכי העליה קודמים לכל.

- נודע לנו, כי הסורים רכשו מהרוסים תותחי 152 מ"מ. פרגמות 82 מ"מ ו-120 מ"מ, תותחי לא רחע, 12 מטוסים מסוג לא ידוע, רוכים חצי אבטומטים, ב-10-12 לחודש הגיע אניה רוסיה עם נשק זה לסוריה.

- מיוסף במדיס נתקבל מברק כי כולה קיבל איגרותי ומזדהה לבמרי עם כל דברי. העתק נמסר לפיגו, ופינו הראה הסדר לסילווין לויד.

13.12.56, יום ה', ט" טבת

פרט מסר שלשום במבישה בירושלים כי הצרפתים אחמו על מרוסקול לסכור לנו 72 סופר מיטטרים ו-57 ווטורים. זה יעלה 120 מיליון. הצרפתים גם מסכימים שהציוד המושאל ישאר אצלנו, זה כולל 100 סופר טרמנים, 20 טרמני-עזר, 300 *Im L*, 200 חאף פראקס, 6 דקוסות, החמושת וחלקי חילוף, 6 תותחים 106 מ"מ, 1000 *צאצא* בזוקות, פגוזים ועוד. ציוד זה שווי 15 מיליון ד.

- בעשר ישיבת המטה. הבעיה העיקרית הוספת כוח אדם מעולה לחיל האוויר ולהיל העריון. זה אפשר לעשות אך ורק על חשבון נחל, כי דרושים אנשים מאיכות גבוהה. אמרתי למשה כי גם מה קובעת העדיפות. לקח המלחמה הזאת אמר כי כוח השריון שהיה לנו לפני מערכה סיני הוכיח. יכולתה. השנה לא תהיה מלחמה. שריון

מצרים הופחתה, ואין הכרח דחוף להגדיל גייס הסריון, אם כי יצאנו בהמלחמה בחוסמת רבה של שריון (גם "המוסאל" וגם השלל). ונסתפק בכוח הסריון שהיה לנו עד עכשיו. לעומת זאת ברור כי יש להגדיל כוח האויר. המעם נעזרנו בכוח אויר זר, שלא יעמוד לנו במבחן שני. כוח האויר שלנו נגרע במלחמה, ויש לחזקו.

לעומת זאת יש עכשיו עדיפות ראשונה להתבצרות ראשונות ובח-קיימה, שהיא עליה וההיטבות. השנה נקלוט 60 או 70 אלף עולים, ואם נניח הצנור (מניחים כבר) מאילת לבאר שבע ואולי לאשדוד - נצטרך לחקים ישובים אחרים לאורך הקו (לבאר שבע בלבד זה קרוב ל-250 קילומטר). עולים לא ילכו שמה וידרש לנו נוער חלוצי.

אמנם עלינו לדאוג שמקור להתישבות חלוצית חדשה לא יהיה רק נחל. כשבעים אחוז מנחל נוטריכ. יש לגייס מהיטבים ותיקים ודור צעיר בעיר להתישבות חלוצית חדשה בנגב, אבל עד שנעשה זאת (אם נצליח) אין לנו אלא נחל, ולכן נקודות חדשות בנגב עדיפות מהגברת הסריון. שיקול זה חל גם על כל מבנה תקציב הבטחון. עליה קודמת המעם.

- בארבע וחצי בא אצלי קרוסמן. היה עשרה ימים בסבריה, הריקה עכשיו מאדם. שאל אותי מה דעתי על עזה. אמרתי שבשעה זו אומר רק כי המצרים לא יורשו לחזור הבית סברה כי עזה תתא מקושרת עם ישראל וישב בה נציב מטעם או"מ. אמרתי שאני מחשיב יותר מיצרי אילת והסברתי לו מדוע. שאלנו אם אנו רוצים בברית עם אנגליה. אמרתי שמעם הצעתי זאת שגנרל רוברטסון עוד בימי ממשלת המועלים (אחרי מות בוויין), אבל לא אציע זאת עכשיו. בלי אמריקה אין טעם לברית כזו. מעמדה של אנגליה ככה"ת נהרס, ו"הידיד" האחרון של אנגליה נורי - הלוי בסערה, וכדור אחד יוכל לסלקו. שאלתי מה טעם מעשיו של אידן בהעלה. מדוע התחיל ומדוע לא

סיים, אם כי יכל לעשות זאת בשנים שלוש ימים. אמר יש שתי סיעות בשמרנים.
"אנשי הסואץ" וליברלים. אידן רצה לצאת ידי חובה שניהם ולכל צד דיבר כרוחו,
ולא ידע באמת מה יעשה. שלח צבא אך לא העיז לפעול, מחאם מעל - והיסס ונתן
מקודה לפעול בלי אבדות. אילו היה צורצ"ל במקומו היה מדבר הווילה עם
האמריקנים, הוא שהיה משכנע אותם או לא. אידן בעצם רכה את כולם ואת עצמו.
הוא לא ישוב לסלטון לדעת קרוסמן.

שאלחיו אם נכון הדבר כי הכרזי הפועלים היו דווקא בעד הכבשע? הורה בכך.
והוסיף כי אפילו כוואן אמר לו בשיחה פרטית כי אם הוא צריך לבחור בין
U.M. Light & Heavy
הסוגי האנגלים מסריוט וזר ל"זרים" - לכל אלה שאינם מדברים אנגלית. שאלחיו
מי "ירש" את אידן? אמר בעלר או איש חדש לבמרי.

שאל על המצב בירדן, אמרתי שלדעתי אין למדינה זו עתיד, אבל ימי שעה
מוטב שאנגליה לא תנתק הקשר למען לא תיחפך לגרורה סובייטית כסוריה. הוא הורה
שאנגליה עכשיו חלוייה לבמרי ברצון ארה"ב. אמרתי לו אני רואה סכנה בדבר.
ארה"ב נעשתה למנהיגת העולם הבלתי קומוניסטי. אייזנהאואר הוא איש ישר וכנה
ובעל רצון טוב ושואף בכל לכו/ לשלום, אבל אינו מדינאי, וחלוי בדעת יועציו.
אין יודע מי יבוא אחריו, ולא יתכן שכל העולם החפשי - וגורל העולם - יהיה
חלוי באיש אחד ובארה"ב. יש חכמה בהקמת ארה"ב של אירופה. זה לא יעשה בלי
אנגליה, כי צרפת מוחדת - וכבדק - מגרמניה. שהוף אנגליה יאפשר הקמת ארה"ב
באירופה. והוכשרו עכשיו החנאים. על אנגליה לראות עצמה כחלק מאירופה. אין
היא עוד מרכז הקומונוולט. המרכז הזה עבר לאמריקה. אנגליה אינה אלא
העולם, בלתי חלויים זה בזה אבל ידידים ובעלי ברית יבטיחו שלום העולם.
dependency של אמריקה עכשיו במצב הנוכחי. קיום שני כוחות חפשיים

אסיה היא משענת קנה רצוף, למי דברי שרח בורסה סבורה שיש לה עוד עשר שנים לקיום עצמאי. היא עוכדת להיבלע ע"י סין. מלאיה סבורה שיש לה רק 5 שנים. הורו אינה אלא נהרו. בלי נהרו ספק אם אחדותה חקיים. היא עלולה להחזור, ובחלקים רבים עלולים הקומוניסטים להשתלט ורק קיום שני גושים אדירים דיכוקרטיים - אחד באמריקה והשני באירופה, עלול להציל גם אסיה וגם העולם. קרוסקן הסכים לדעתי זו.

הוטפתי ואמרתי כי יתכן מאוד שארה"ב באירופה תהיה נוסציאליסטית. באנגליה

ישלטו הטועלים, בצרפת יש סוציאליסטים השטעה חזקה. בטקנדינביה שליטים

הסוציאליסטים, וגם בגרמניה עולה קרן הס.ד. וכן בהולנד ובבלגיה.

קרוסקן אמר שהוא חושש קצת מכוואן, שיחיה סר החוץ כי הוא נציגווליסט

קיצוני ומתיחס כרוב האנגלים בבוז לזרים".

- בערב הלכתי לצהלח לשוחח עם משה. חביתי לו חשתי לסבב הרוח בקרב קציני צה"ל. צה"ל אינו רק מכוונת מלחמה. אלא כוח החנך. זהו הנוער העברי שיעצב דמות העם, ואני דואג להלך הרוח שבצבא. חתור אז-כחוח, אי-אמן, על המפקד לאהוב מקודיו וכן להיפך. חניכעל שפקד על /אסמסוף אפריקאי זכה במסירות צבאו למרות הקשיים והמסעים המסוכנים. יש יחס לא טוב לרמטכל, ויש להניח שהרמטכל אין לו יחס של ידידות למקודיו. אמרתי למשה שעזבתי שזה בוקר אך ורק מפני שלרגל כשלון במצרים חשתי לדימוקרטיזציה בצבא, וידעתי כי לבון, למרות כסדונו ופחוחו, לא ירכוש אמן המפקדים, כי חסרה לו אהבה לצבא. ואני מדבר כידיד - אולי הידיד היחיד שיש לרמטכל. - יש לשנות ולהטביח הלך הרוח בצבא.

14.12.56, יום ו'

כל הבוקר במזכירות המפלגה. אבוד כמה שעות לשוא, כי כל הישיבה עסקה

בהרעומת של אלמוגי על דברי לבון בישיבת המרכז האחרונה.

- יש לנו מספרים על הנסך הסובייטי שנמסר

לסוריה - אינו מבחיל, שולחים מדריכים, אבל לא "מתנדבים".

- דיברתי עם מורח על כשעם "השורה". מורח סבור שתביעה למשפט היתה טענה.

ומוטב לחסל הכשעם. עמוס מתנגד לכך - ונראה לי שהצדק אהו. אין עמוס חושש

ל"גלויים" מחייו המרטיים.

- סידרתי עם כ.ד. לפוס בסבוע הבא ליטבת ומפרץ שלמה.